

ΕΤΟΣ 60όν

1 Ἀπριλίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 14 (3070)

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ἡ τρίτη σαφής πρόρρηση τοῦ πάθους

Μετά τήν ὁμολογία ἐκ μέρους τοῦ ἀποστόλου Πέτρου τῆς θεότητας τοῦ Χριστοῦ, ὁ Κύριος μίλησε ξεκάθαρα στους μαθητές του γιά τό ἐπικείμενο πάθος του στά Ἱεροσόλυμα. Κατόπιν, ἀφοῦ στό ὄρος Θαβώρ ἐπισφράγισε μέ ἐμπειρικό καί ὑπερφυσικό τρόπο αὐτό πού οἱ μαθητές του εἶχαν κατανοήσει προηγουμένως διανοητικά, δηλαδή ὅτι ἐνώπιόν τους δέν εἶχαν ἀπλῶς ἕναν ἅγιον ἄνθρωπο, ἀλλῆλ᾽ τόν Θεό πού δημιουργήσε τά πάντα, τοὺς μίλησε γιά δεύτερη φορά γιά τά πάθη πού Τόν περιμένουν καί ξεκίνησε μαζί τους τήν πορεία πρὸς τά Ἱεροσόλυμα.

Στήν ὁδὸ πρὸς τά Ἱεροσόλυμα οἱ μαθητές καταλαμβάνονται ἀπό φόβο καί ἀγωνία, διότι τοὺς εἶχε προαναγγεῖλει ὁ Κύριος γιά τά πάθη καί τό θάνατο πού σύντομα θά γευόταν. Ὁ Κύριος ὁμως δέν κάμπτεται ἀπὸ τό φόβο τους καί δέν ὑποχωρεῖ. Γνωρίζει ὅτι διὰ μέσου τῶν παθῶν καί τῆς σταυρώσεως θά ἔλθει ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Ὡς ὁ τέλειος μυσταγωγὸς ὁδηγεῖ - «προάγει» τοὺς ἄριστους μαθητές του στό μυστήριο τῆς σταυρώσεως. Ἀπαντᾷ στοὺς φόβους τους μέ τήν τρίτη σαφὴ προαναγγελία τοῦ πάθους του. Ἔτσι τοὺς καθιστᾷ φανερό ὅτι γνωρίζει ὅλα ὅσα πρόκειται νά συμβοῦν καί ὅτι ἐκουσίως πορεύεται πρὸς τό πάθος, διότι μόνον ἔτσι θά ἔλθει ἡ ἀνάσταση καί ἡ ζωὴ.

Ὅμοια μέ τοὺς ἀποστόλους, μέ ὅσο περισσότερη συνέπεια πορεύεται κάποιος τῆ στενὴ καί τεθλιμμένη ὁδὸ τοῦ Εὐαγγελίου, τόσο πιο πολὺ κατά καιροὺς ἡ καρδιά καί ὁ νοῦς του αισθάνεται τήν ἀδυναμία νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό, καί μέ φόβο βραδύνει τά βήματά του. Ὁ Χριστὸς ὁμως, ὅσο περισσότερο βλέπει τήν καρδιά καί τὴ θέληση τοῦ πιστοῦ παραδομένη σ' αὐτόν, τόσο πιο πολὺ, μέ ἕναν ἀνελέητο, κατά τά φαινόμενα, τρόπο, δέν τόν τραβάει ἔξω ἀπὸ

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι' 32-45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσῃς ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν, ἵνα εἶς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἶς ἐξ ἐξωνύμων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. Δύνασθε πλεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσα ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐξωνύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

τὴν ὁδὸν μέ τις θλίψεις, ἀλλῆ, παραμένοντας ἀοράτως δίπλα του, τὸν ἀφήνει νὰ φθάσει μέχρι τὰ ὄρια τῶν ἀντοχῶν του. Αὐτὸ τὸ κάνει ἐπειδὴ θέλει νὰ τὸν μυήσει ὅσο γίνεται βαθύτερα στὸ μυστήριο τοῦ σταυροῦ, προκειμένου νὰ τὸν καταστήσει στὴν αἰωνιότητα κληρονόμο ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερης θεϊκῆς δόξας.

Ἡ ἐπιζήτηση τῆς πρωτοκαθεδρίας

Μοιλονότι ὁ Κύριος ἐπαινετημένως προειδοποίησε τοὺς μαθητὲς του γιὰ τὸ πάθος του, αὐτοὶ δὲν μπορούσαν νὰ ἀποδεσμευθοῦν ἀπὸ τίς λανθασμένες ἐρμηνεῖες τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Συνέχουν τὴν πρώτη μὲ τὴν δευτέρα παρουσία τοῦ Κυρίου. Περίμεναν σὲ λίγο ὁ Χριστὸς, μετὰ τὴ θλιβερὴ καὶ σύντομη παρένθεση τῶν ἀκατανόητων γι' αὐτοὺς παθῶν του, τὰ ὅποια δὲν ἤθελαν νὰ πολυσκέφτονται, ἐπειδὴ τοὺς φόβιζαν, νὰ γίνῃ βασιλεία στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ ὑποτάξῃ ὅλο τὸν κόσμον, φέρνοντας στὴ γῆ τὴν αἰώνια βασιλεία του. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος ἐβίησαν ὅτι ἀνῆκαν στοὺς προκρίτους μαθητὲς, πῆραν θάρρος καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ τοὺς τοποθετήσῃ στὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ του, μόλις γίνῃ βασιλεία.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπῆρε ὁ Ἰησοῦς κατὰ μέρος τοὺς δώδεκα μαθητὲς του καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς λέγῃ τὰ μέλλοντα νὰ τοῦ συμβοῦν, ὅτι, «Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς γραμματεῖς καὶ θὰ τὸν καταδικάσουν εἰς θάνατον καὶ θὰ τὸν παραδώσουν εἰς τοὺς ἔθνικούς. Θὰ τὸν ἐμπαίξουν καὶ θὰ τὸν μαστιγώσουν, θὰ τὸν φτύσουν καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστῆ». Καὶ τὸν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου καὶ τοῦ λέγουν, «Διδάσκαλε, θέλομεν ἐκεῖνο, πού θὰ σοῦ ζητήσωμεν, νὰ μᾶς τό κάνῃς». Αὐτὸς δὲ τοὺς εἶπε, «Τί θέλετε νὰ σᾶς κάνω;». Ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν, «Δὸς μας νὰ καθήσωμεν ὅ ἕνας εἰς τὰ δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὰ ἀριστερά σου ὅταν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τῆς δόξης σου». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νὰ πιῆτε τό ποτήρι, πού ἐγὼ πίνω καὶ νὰ βαπτισθῆτε τό βάπτισμα πού ἐγὼ βαπτίζομαι;». Ἐκεῖνοι εἶπαν, «Μποροῦμε». Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, «Τό ποτήρι πού ἐγὼ θὰ πιῶ, θὰ τό πιῆτε καὶ θὰ βαπτισθῆτε τό βάπτισμα, τό ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι. Τό νὰ σᾶς βάλω ὅμως νὰ καθήσετε εἰς τὰ δεξιὰ μου ἢ εἰς τὰ ἀριστερά, δέν εἶναι δικαίωμά μου νὰ τό δώσω ἀλλ' εἶναι δι' ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει ἐτοιμασθῆ». Καὶ ὅταν οἱ δέκα τό ἄκουσαν, ἄρχισαν νὰ ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοὺς ἐκάλεσε καὶ τοὺς λέγει, «Ξέρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἄρχοντες τῶν ἔθνῶν, τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι ἄνδρες τους τὰ καταπιέζουν. Μεταξύ σας ὅμως δέν θὰ συμβαίη τό ἴδιο. Ἄλλ' ἐκεῖνος πού θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξύ σας, θὰ εἶναι ὑπέρτης σας, καὶ ἐκεῖνος πού θέλει νὰ εἶναι μεταξύ σας πρῶτος, θὰ εἶναι δοῦλος ὄλων. Διότι καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δέν ἤλθε νὰ ὑπηρετηθῆ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν του λύτρον διὰ πολλοὺς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἄμεση καὶ σαφής: «Οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε», δηλαδή «δέν ξέρετε τί ζητᾶτε!». Μὲ τὴ φράση αὐτὴ τοὺς δείχνει ὅτι τό ὄλο σκεπτικό τους ἦταν τελείως λήθος καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Καὶ μέ ἀπλή λόγια τοὺς ἐξήγησε ὅτι ἐδῶ στή γῆ, ἂν θέλουν νὰ εἶναι δίπλα του, ὀφείλουν νὰ εἶναι συγκοινωνοὶ του στό ποτήριον τῶν παθημάτων καὶ στό βάπτισμα τῶν θλίψεων γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Τό ποῖός ὅμως θὰ εἶναι πιό κοντά στόν Κύριο δέν ἐξαρτᾶται ἀπὸ μιὰ μεροληπτικὴ κρίση τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος δέν εἶναι ἄδικος, οὔτε χαρίζεται σέ πρόσωπα. Ὅσο περισσότερο κάποιος σ' αὐτό τὸν κόσμο συσταυρωθεῖ μέ τὸν Χριστό καὶ ὁμοιάσει μέ αὐτόν, τόσο πιό κοντά του θὰ εἶναι στήν αἰωνιότητα. Σ' αὐτόν ἠοιπὸν ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τὰ πάντα πρό καταβολῆς κόσμου, ἔχει ἐτοιμάσει τὴν πιό ὑψηλὴν θέσιν στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

1 Ἀπριλίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΣΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)
(† 522). Γεροντίου καί Βασιλείδου μαρτύρων.

Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Ἀπριλίου, Τῶν Βαϊῶν.
Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ΄ 1-18.

Ἐξουσία καί διακονία

Ἦνας ὄντως μέγας ἄνθρωπος τῶν ἡμερῶν μας ἔγραφε: «Στούς πλουσίους καί ἰσχυροὺς τῆς γῆς σπάνια δίδεται ἡ χάρις νά ἀκοιουθήσουν τόν Βασιλέα Χριστό. Αὐτοί κατ' οὐσίαν εἶναι ἄξιοι οἴκτου καί συμπόνοιας γιά τή μοίρα τους στόν μέλλοντα αἰῶνα». Αὐτή τήν ἀλήθεια φανέρωσε ὁ Κύριος στούς μαθητές του, μέ ἀφορμή τό φιλόδοξο αἴτημα τῶν δύο ἀπό αὐτούς. Συγκεκριμένα, τόνισε κατηγορηματικά ὅτι ἀληθινά ἄρχοντας καί πρῶτος ἀνάμεσα στούς ἀνθρώπους δέν εἶναι ὁποῖος ἔχει κοσμική ἐξουσία πάνω σέ πλήθη ἀλλήλων ἀνθρώπων, ἀλλῆ ἀποῖος ἀπό ἀληθινή καί ἀγνή ἀγάπη θέτει τόν ἑαυτό του πιό κάτω ἀπό ὄλους, ὁποῖος γίνεται διάκονος καί δοῦλος τῶν ἀλλήλων καί θυσιάζεται ὁ ἴδιος γιά νά ζήσουν οἱ ἄλλοι. Ὅσο ἀκριβέστερα κάποιος βιώνει αὐτή τήν πνευματική κατάσταση, τόσο πιό πολὺ ἐξομοιώνεται μέ τόν Κύριο, ὁ ὁποῖος δέν ἤλθε γιά νά διακονηθεῖ, ἀλλῆ γιά νά διακονήσει καί νά προσφέρει τή ζωή του ὡς λίτρο, ὥστε πολλοὶ ἄνθρωποι τελικά νά βροῦν τή σωτηρία τους.

Μέ αὐτή τήν ταπεινή ἀγάπη, πού θυσιάζεται γιά ὄλους, κυβερνᾷ ὁ Κύριος τά σύμπαντα. Σ' αὐτή τήν ἀγάπη ὅσο πιό πολὺ πλησιάζουμε, γινόμαστε ἀληθινοὶ κυβερνητές τῶν πάντων, κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ὀδηγώντας τό πλοῖο τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητας, πού κλυδωνίζεται ἀπό ἀπειρες θύελλες καί τρικυμίες, πρὸς τό λιμάνι τῆς αἰώνιας Βασιλείας.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ, ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Προμηθευτεῖτε τήν πολυτελεῖ ἔκδοση, σέ δύο σχήματα, γιά τίς ἅγιες ἡμέρες.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμόνομο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίφωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---